

HVERDAG
OG

hølg

nr. 02
2018
ARGANG 55

*Vår, påske og
konfirmasjoner*

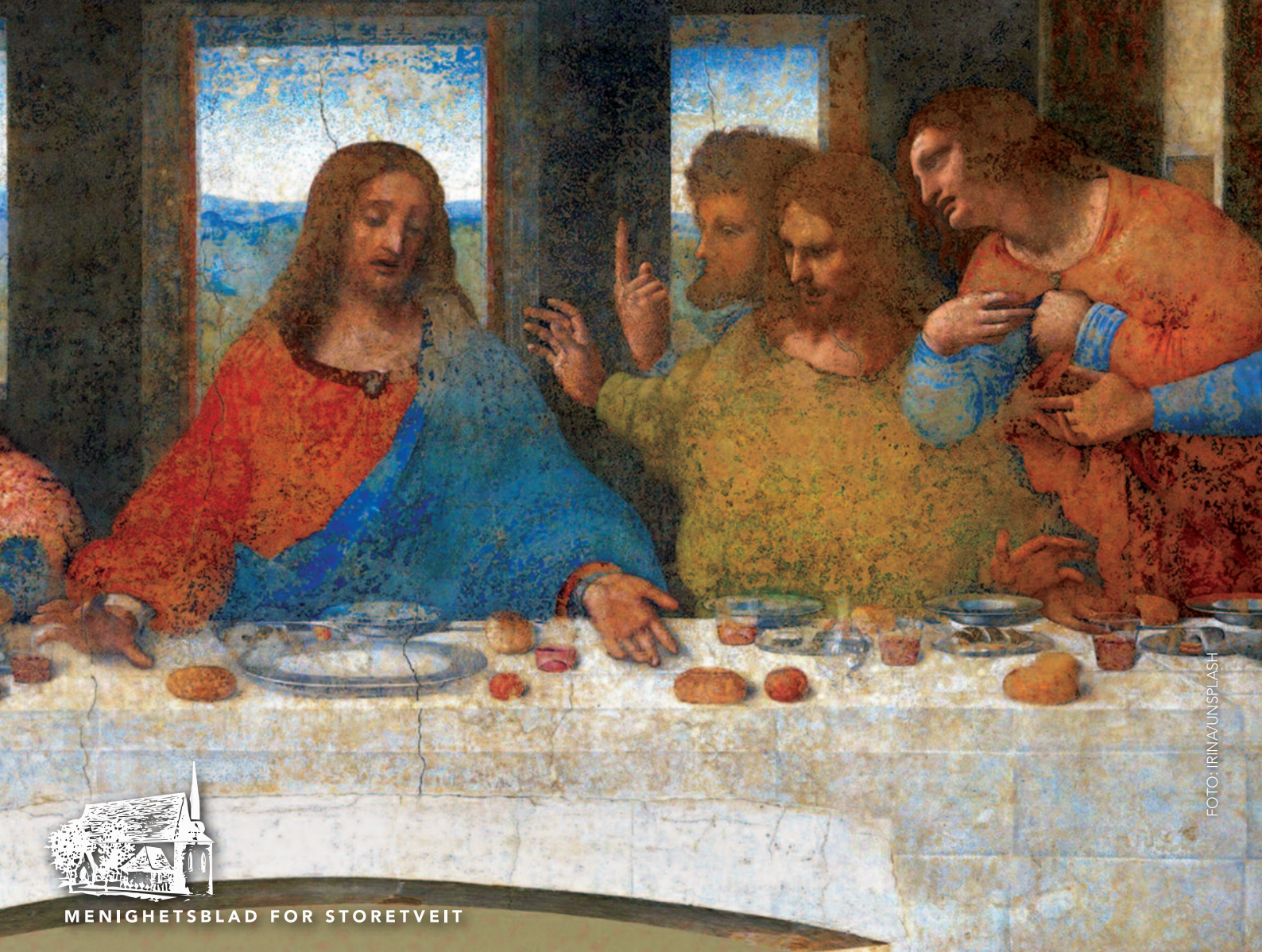


FOTO: IRINA/JUNSPASH



Syn for Jesus

Jesus viser verden hvem Gud er, og hvordan Gud er. Ja, dette er det mest sentrale og avgjørende kirken har fått å si om Gud. For på dette hviler alt som sies om Jesus i kirken. Men kan det være sant?

REFLEKSJON: Bjarte Holme

Ofte når mennesker i dag uttaler seg om hva de tror på, svares det at en tror på noe som er større enn en selv, eller at der er mer mellom himmel og jord enn vi vet. Men på hvem eller hva det er, gis der ikke noe svar.

Forklarelsen på berget

«Forklarelsen på berget», Markus 9,2-13, er en underlig tekst. Tre av Jesu nærmeste disipler fikk der et syn og høre et budskap ingen senere har fått oppleve på den måten – et syn av og et budskap om hvem Jesus er. Det er god grunn til å spørre om denne fortellingen kan være sann.

To trekk fra teksten vil jeg stanse ved: Det ene er det som står «På veien ned fra fjellet påla han dem at de ikke skulle fortelle noen hva de hadde sett, før Menneskesønnen var stått opp fra de døde». Så samles vi fortsatt i kirken - 2000 år etter. Må ikke det bety at disiplene som var med opp på fjellet, må ha opplevd noe umistelig av hvem Jesus er, og videre at Jesus virkelig har stått opp fra de døde?

Tvilen og troen

At mennesker – at vi – kan samles i kirken i 2018 – at barn fremdeles døpes inn i kirken, kan det bety noe annet enn at Jesus virkelig har vist hvem og hvordan Gud er – at han er den han sa han var? Har vi problemer med å svare ja på det spørsmålet? Kjenner vi mer på tvilen enn på troen – at vi tviler mer enn vi tror? Nå må det med en gang sies at det motsatte

av tro ikke er tvil. Tvil er langt mer en side ved det å tro. Uansett: Ønsker vi å få en opplevelse – et syn – som overbeviser om at Jesus virkelig lever, overbeviser om at han virkelig er den han sa han var? Trolig har mange av oss ikke erfart det. Kan da dette med Jesus være sant?

Lengselen etter fellesskap

Hvordan er det: Kjenner vi lengselen etter å være godtatt, etter en trygghet som holder, et håp som ikke rokkes, en frihet som gjør at vi kan leve åpent, sant og ekte - kjenner vi lengselen etter et fellesskap som er uten ondskap? I tilfelle - hvor kommer denne lengselen fra? Ingen har jo opplevd det fellesskapet – det samfunnet? Kan dette dreie seg om lengselen etter det tapte paradiset – det fellesskapet Gud skapte mennesket til å leve i fra tidenes morgen? Da er vi ved det andre trekket i fortellingen om forklarelsen på berget jeg vil stanse ved. Jeg stanser ved det i form av et spørsmål: Var det syn av dette fellesskapet disiplene fikk oppe på fjellet - i synet de fikk av Jesus? Var det en opplevelse av Guds nærhet – av fellesskapet Gud vil gi gjennom Jesus? Det fellesskapet Jesu død og oppstandelse ga disiplene tro på og stor frimodighet til å forkynne og formidle til alle mennesker. Det fellesskapet som forkynnes og formidles den dag i dag – et fellesskap som blir virkelighet der en får syn for Jesus, og hva han kan og vil bety?

Gåtefull tale?

Da vil jeg stanse med noe om veien en

professor i filosofi gikk for å bli grepet av Jesus – bli styrket i troen på han. Hans oppvekst hadde skjedd i et hjem der fritenkning rådde grunnen. I stedet for å la seg konfirmere hadde han som 15-åring meldt seg ut av Den norske kirke. Han ble filosof og Platonekspert. Men det skjedde altså noe i livet som dro ham mot Kristus. Gradvis ble han og hans familie knyttet til en Oslo-menighet.

Og det var der det skjedde. I menighetens kirke. For ennå hadde den platoniske filosofen vanskelig for å forstå at Gud kunne bli kjøtt og blod i sin Sønn, og å akseptere forestillingen om den legemlige oppstandelsen. Men en dag gikk han for første gang til nattverd. Han skjønte ikke hva som foregikk der ved alteret, men han skriver: «Siden den dag har jeg aldri hatt noen problemer med min kristentro. Jesus var blitt kjøtt i mitt kjøtt og blod i mitt blod.»

Han hadde fått syn for hvem Jesus er og fått syn for forskjellen på å gripe og det å være grepet. Han hadde fått syn for kjærlighetens kilde og fellesskapet som frigjør til å være den en er – fellesskapet som gir grunn til håp som ingen kan ta fra oss. Han hadde fått syn for en åpen himmel – at Jesus er veien, sannheten og livet.

Det er grunnlaget for kirkens påskefeiring, for pinsehøytiden, for at barn kan døpes og ungdommer konfirmeres også i 2018.

**Vel møtt i kirken!
God påske –
god pinse! ●**



FORSIDEN: «Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere, ikke den fred som verden gir. La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet» (Joh. 14, 27) sa Jesus til disiplene under det siste måltidet. Utsnitt fra en restaurert versjon av Leonardo da Vincis kjente veggmaleri av Den siste nattverden, utført 1495-1498)



BIRKELAND • BIRNES • SKJOLD • SLETTEBARKEN • STORVEIT • SBRØDE
Menighetsbladsamarbeidet

Hverdag og Helg

Utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og fem andre menigheter i Bergen. Bladet er et informasjonsorgan som sendes alle hjem og regnes ikke som uadressert reklame.

Levering av stoff:

Leveres menighetskontoret eller sendes storetveit.menighet@bergen.kirken.no

Lokalredaksjon:

Redaktør: Bjarte Holme. Kasserer: Ove Meyer. Kontaktinfo: Side 17

Annonser side 5-16 (fellessider):

Tove Elin Nygaard, to-eli-n@online.no

Sentralredaksjon:

Redaktør Magne Fonn Hafskor
922 94 877 - eyecu@online.no
Kun henvendelser ang. «fellesstoff» side 5-16. All annen kontakt: Se lokalredaksjon.

Grafisk produksjon:

Dragefjellet Media AS
55 23 25 47 - post@dragefjellet.no

Trykk: Molvik Grafisk

Deadline neste nummer:

Kontakt lokalredaksjonen

Utgivelsesdag neste nummer:

Tirsdag 12. juni



Rollebytter i menighetsrådet

På menighetsrådets i februar fikk rådet ny leder og nestleder da tidligere leder og nestleder byttet roller.

Per Kristian Erdal er nå leder og Inger Marie Waage nestleder. De er valgt for ett år da menighetsrådet konstituerer seg på nytt hvert år. Sammen med menighetskonsulent og sokneprest utgjør leder og nestleder arbeidsutvalget til menighetsrådet. Arbeidsut-

valget forbereder saker til menighetsrådet og følger opp sakene.

Vi vil ønske lederen og nestlederen all mulig lykke til med vervene samtidig som vi retter en stor takk til dem for innsatsen de gjør til beste for menigheten. ●



Per Kristian Erdal, leder.



Inger Marie Waage, nestleder

Årsstatistikken for 2017

Mange aktiviteter samler fortsatt mennesker i ulike aldre i menigheten. Det gir grunn til å fatte mot og håp for Storetveit menighet.

KOMMENTAR: Bjarte Holme

Gjennom en del år har tallene på landsplan vært synkende når det gjelder oppslutningen om Den norske kirke. Vi har hørt om økende antall utmeldinger, synkende antall døpte og antall konfirmanter. Men når det gjelder utmeldinger, er ikke tallet større

enn to i 2017, det minste tallet på mange år. Antall døpte viser også nedgang. Men her er det antall døpte i menigheten som må vurderes. Vi har ikke oversikt over hvor mange nyfødte som tilhører menigheten og kan derfor ikke si om det er nedgang i antall døpte i forhold til antall fødte. Men nedgangen i antall døpte tilhørende menigheten viser ikke så stor nedgang som det totale tallet.

Flere konfirmanter

Antall konfirmanter for 2017 viser en markant oppgang. Dette må sees i forhold til årskullet. Målt i prosent av årskullet, er oppslutningen stabil.

Antall vielser har gått ned. En rekke av vielsene er fortsatt vielser av par som ikke har bopel i menigheten, eller som har tilknytning til menigheten. Storetveit kirke har vært og er en populær kirke for vielse. Tallet for 2018 er allerede større enn tallet for hele 2017, og vi har allerede mottatt bestillinger av vielser for 2019.

Store endringer

Fra 1. januar 2017 var det slutt på statskirken. Da ble det endelige bruddet mellom stat og kirke realisert. Bevilgninger til kirken skjer over statsbudsjettet. Men kommunen er også en sentral bidragsyter – kanskje den aller viktigste. Den politiske konstellasjonen i stat og kommune kan føre til en endring i kirkens økonomiske situasjon. Så finansieringen av kirken vil i tiden som kommer være en usikkerhetsfaktor.

Den norske kirke er i en endrings- og brytningstid. Da er det godt å være i en menighet som har syn for at Gud er større enn alle uenigheter – en menighet som har syn for at enhet og enighet ikke er det samme – en menighet som arbeider for sin visjon: Storetveit menighet - et levende og inkluderende fellesskap som spiller Guds kjærlighet.

Ser vi vår avhengighet av Guds kjærlighet og Guds nåde, er det håp og framtid både for den enkelte, menigheten og kirken. ●

Årsstatistikk 2013 - 2017

	2013	2014	2015	2016	2017
Innmeldinger	0	2	1	3	1
Utmeldinger	13	24	25	16	2
Døpte i kirken	96	103	90	81	58
Døpte tilh. Storetveit	21	50	28	28	22
Konfirmanter	64	59	59	43	69
Vielser	30	35	32	25	16
Gravferder	74	63	57	51	62
Antall gudstjenester søn- og helligdager	56	55	50	54	60
Frammøtte til gudstj.	7744	9024	5623	7208	5342
Antall gudstj. med nattv.	43	43	45	49	44
Antall nattverdgjester	2203	1935	1650	1918	1486
Offer/kollekt	215 946	200 077	185 202	176 629	172 068
Offer til egen menighet	118 118	105 344	101 941	105 687	70 347

Konfirmasjons- gudstjenestene nærmer seg



Ja, da nærmer det seg jammen slutten på konfirmasjonsåret. Men nå er alt over – eller?

Forhåpentligvis har noe fra konfirmasjonsåret festet seg og bidratt til nye spørsmål - og kanskje noen svar også. Ett eller annet forhold til Gud har alle - enten det er det at vi tror eller det at vi ikke tror. For noen er dette forholdet gjerne utydelig og uavklart. Vi tror, og vi tviler - enten vi er kateket, prest eller konfirmant. Det fine er at Gud gir rett til å tenke og frihet til å velge. Nå er konfirmasjonstiden straks over, men

det er en ting vi vil utfordre til: Fortsett å tenke! Kanskje du da oppdager at Jesus er mer enn en teori – mer enn en historie – mer enn et sunt ideal. Ønsket er at du vil få erfare at Jesus har med virkeligheten å gjøre og er verd å tro på – at han gir hvert menneske likeverd, at han er en som ikke deler noen inn i kul, kulere, kulest, en som ikke ser på karakterer, utseende og prestasjoner. Vi tror på en som oppfordrer oss til å være oss

selv, og til å sørge for at alle rundt oss får et godt liv. Jesus kort og godt bryr seg, og vil at vi skal bry oss om hverandre!

Når konfirmasjonstiden er over, betyr altså ikke det at du må si takk og farvel til kirken. Det er din kirke - også etter året som konfirmant!

*Hilsen konfirmantlederne
v/Bodil Bredholt*

Storetveit kirke lørdag 5. mai kl 11.00

Christian Alsaker
Gard Karstad Bjerck
Isak William Damli
Håvard Flotve
Jorunn Gautestad
Caroline Sofie Kupka
Philip Hiljar Larsen
Emma Helene Marthinussen
Pia Mæhle
Alexander Svanevik Ottesen
Vegard Velle Sivertsen
Mina Lill Sæter
Vilde Marie Kjelby Sørensen
Marie Dinesen Steen
Thomassen

Storetveit kirke lørdag 5. mai kl 13.00

Emily Blom-Andersen
Sophie Elise Brokstad
William Augustin G. Dyrseth
Ida Foss
Inga Kamsvåg Frantzen
Erlend Johan Gaaserud
Mille Kristin Gaaserud
Stine Hestdal
Jakob Fjeldstad Hjeltestad
Carl August Lygre-Wiencke
Noah August Michelsen
Jakob Nilsen
Erik Odffjell
Hannah Nora Ologhlin
Henrik Aalvik Selle

Storetveit kirke søndag 6. mai kl 11.00

Stina Øksnes Aaberg
Sebastian Bru
Sara Aurora Bynes D'Arcy
Alfa Fannessen
Emil Ullaland Odland
Isak Aleksander Haga Rysst
Hedvig Hansen Sunde
Frid Lilleskog Tronstad

Bønnes kirke lørdag

12. mai kl 10.00
Daniel Andersen
Abena-Nhyira Yeboam Asare
Mikael Dingsør-Totland
Henning Olav Haugland
Mathias Myrmel Herdlevær
Sebastian Johan M.Leithaug
Emma Johnstad
Kyrre Midttveit
Sofie Nilsen
Kristian Dahl Sollesnes
Sander S. Thorsheim
Johan Ulvik

Bønnes kirke lørdag 12. mai kl 12.00

Eirik Kristoffer Dahle
Håvard Flo
Guro Kleppe Heien
Odin Imsen Horn
Marie Neshavn Høie
Jonas Kjenes
Vilde Lutro Nielsen
Kristian Gald Norberg
Mari Nygjerde
Sofia Rhodin-Jensen
Håkon Skahjem-Helleren
Eirik Solberg

Christiane Henjum Svanevik
Ellen Elisabeth Omsted Toft
Helena Ziyin Tong
Thomas Halfdan M. Valkner

Bønnes kirke lørdag 12. mai kl 14.00

Hanne Bjørkmann
Anders Wallevik Christensen
Liam Eikill
Frida Skumsnes Garfors
Maria Haldorsen
Lorentz Standal Hjelle
Michelle Olsen Lunde
Leah Osa
Maren Stangenes Pedersen
Elise Roseth
Lise Marie Solheimsnes
Vidar Sæbø
Sebastian Sætra
Sofie Austgulen Tennebø
Even Tillung Vik

Bønnes kirke søndag 13. mai kl 11.00

Eugene Sæterdal Andersen
Tiril Andrea Ask
Karen Hopsdal Brattebø
Mathias Myrmel Herdlevær
Marlen Elen Hjertås
Tyra Hatlestad Litangen
Kornelius Midtbø
Tobias Hopsdal Nordal
Nikolai Sandvik Nore
Dan-Erik Hallseth Savland
Amalie Skålnes Skibenes
Lene Hansen Stien

Konfirmant som konfirmeres i andre menigheter; Susanne Hornæs Herving.

ÅGE J.

Monsen A/S
AUT. EL. INSTALLATØR



**Vi utfører alt innen
rehabilitering og
nymontering av
elektriske anlegg**

Nattlandsveien 89
5094 Bergen

Tlf: 55 29 39 40/42
Mobil: 932 16 491 / 474 59 926



B. Fondenæs A/S

Aut. Rørleggerfirma

Fantoftneset 1, 5072 Bergen
P.B 35 Fantoft, 5899 Bergen

telefon: 55 31 18 00
telefaks: 55 31 18 01
mobil: 951 20 640

Høytrykk-/stake-/TV-bil

Påske i Kaukasus

ARARAT-FJELLET SETT FRA JEREVAN: I Jerevan sies boligprisene å variere etter hvor mye du kan se av Ararat-fjellet fra eget stuevindu. En vanlig morgenhilsen når folk møter hverandre på gata er: «Vi kan se Ararat. Det blir en fin dag».
FOTO: SEOUJ QURISHIAN



I fjor falt påsken i Armenia og Georgia sammen i tid med vår egen påske. Tidspunktet kunne slik sett ikke bli mer perfekt for en reise til de to ortodokse landene i Kaukasus.

TEKST OG FOTO: Dag Sunnanå

Først litt om bakgrunnen for å reise på påsketur til Armenia og Georgia: For en del år siden var jeg på en konsert i Oslo og fikk høre den russiske pianisten Grigorij Sokolov spille seks armenske folkedanser arrangert for piano av en komponist med navnet Komitas.

Komitas var armensk munk, som i likhet med vår norske Lindeman reiste i eget land og fikk nedtegnet perler i landets folkemusikk. En statue av Armenias mest kjente komponist står i dag i en av hovedstaden Jerevans sentrale parker. Knust av tragedien til folket under perioden med folkemord hadde Komitas gått fra forstanden av smerte. Han døde i Paris, på et sanatorium, etter to tiår med vanvidd.

Etter konserten begynte jeg å sysle med tanken om å dra til landet. Men det skulle bli en annonse i NAF-magasinet Motor som fikk meg av gårde.

Armenia og Ararat

Det nåværende Armenia er forholdsviss lite; dets areal er mindre enn ti prosent av Norges areal. Som fjelland ligger 90 prosent av landet på over 1000 meters høyde. Innbyggertallet er ca. tre millioner. Armenia ble selvstendig republikk i 1991, fritt fra Sovjetunionen. I flere tiår har det vært stridigheter med nabolandet Aserbajdsjan om spesielt enklaven Nagorno-Karabakh.

Armenia er et svært gammelt land med en lang og innfløkt historie. Noas ark skal ha blitt stående på Ararat-fjellet. Hovedstaden Jerevan er blant verdens eldste byer, når vi holder oss til de byene som alltid har vært bebodd. Den skal ha blitt grunnlagt i 782 f. Kr., og ligger langs den gamle Silkeveien.

Det står strid mellom Armenia og Tyrkia når det gjelder bruken av Ararat-navnet. Tyrkia viser til at fjellet ligger på deres side av grensen, og anklager armenerne for å gjøre overdreven bruk av

Ararat som nasjonalt symbol. Da svarer Armenia syrlig med at Tyrkia overdriver når de i sitt flagg gjør krav på månen.

I Jerevan sies boligprisene å variere etter hvor mye du kan se av Ararat-fjellet fra eget stuevindu. Og dagens vær bedømmes gjerne etter hvor mye du kan se av fjellet. En vanlig morgenhilsen når folk møter hverandre på gata er: «Vi kan se Ararat. Det blir en fin dag».

Kampen for selvstendighet

Også Georgia ble selvstendig i 1991. I store deler av de to tiårene siden, har den tidligere Sovjet-republikken ofte fått overskrifter preget av ord som krig, ustabile forhold, korrupsjon og Stalin. Sistnevnte var født i byen Gori, og her finner vi i dag verdens eneste gjenværende museum til hans minne.

Sommeren 2008 brøt det ut krig mellom Georgia og Russland etter at Georgia forsøkte å gjenerobre kontrollen av den georgiske provinsen Sør-Ossetia. ►



KORPARTIET I EN ARMENSK KIRKE:

Innendørs er de armenske kirkene gjerne preget av vakre bilder og ikoner.

PRAKTFULLT KIRKEBYGG: Domen på Tbilisis hellige treenighetskatedral, også kjent som Sameba-katedralen, er gullbelagt. Den ble bygget i perioden 1995-2004, og er den georgiske ortodokse og apostoliske kirkes hovedkatedral i Tbilisi. FOTO: M. KONSEK



PÅSKEAFTEN-GUDSTJENESTE I JEREVAN: Å få være med på en påskeaften-gudstjeneste i Jerevans største katedral sammen med flere tusen armenere, var noe av det sterkeste vi opplevde. Da får du virkelig følelsen av å være en del av den verdensvide kirke.

Georgia angrep de russiskstyrte separatiststyrkene i provinsen. Etter en uke ble det undertegnet en fredsavtale, som fikk Russland til å trekke mesteparten av styrkene sine tilbake.

Georgia som kristent land

Både armensk og georgisk er vanskelige språk for oss. Georgisk tilhører dessuten sin egen gamle språkgruppe, og inkluderer sjeldne lyder som mange besøkende aldri har hørt før. Språket har sitt eget 33 bokstavs alfabet som antas å være basert på et slags arameisk som ble talt på Jesu tid.

Georgia var sammen med Armenia et av de første landene som erklærte seg som kristent. Det skjedde i det fjerde århundre. Men tross sin ortodokse majoritet av kristne (3,8 millioner),

er landet stolt av å være ett av få land hvor kirker, moskeer, synagoger samt kapeller for ulike religiøse retninger finnes side om side.

Et trekk vi merket oss i Georgia var at folk flest ofte stanset opp og korset seg idet de gikk forbi en kirke. Og utenfor kirken var det gjerne tappekraner for hellig vann. Det er sjeldent å oppleve samfunn, hvor den kristne tro og respekten for religion er så synlig og har en så sentral plass i vanlige folks liv.

Det å få være med på en påskeaften-gudstjeneste i Jerevans største katedral sammen med flere tusen armenere, var da også noe av det sterkeste vi opplevde. Da får du virkelig følelsen av å være en del av den verdensvide kirke.

Både i Armenia og Georgia står gudstroen sterkt, slik den også gjør i Russ-

land og de 17 andre tidligere kommunistiske østblokklandene. En intervju-måling i de 18 landene ga som resultat et gjennomsnitt på 86 prosent som sier de tror på Gud. I Georgia oppgir 99 prosent at de tror på Gud, og det samme gjør rundt 95 prosent i Armenia, Moldova, Romania og Bosnia.

Målingen bekrefter at tiår preget av ateistisk propaganda og begrenset religionsfrihet langt fra har uttryddet kristentroen. I Armenia og Georgia bekjenner 89 prosent av befolkningen seg til den ortodokse kirken, mens Russland har 71 prosent ortodokse kristne. I de ortodokse landene er det også sterk støtte til statens rolle for å utbre religion. I Armenia mener seks av ti at staten skal ha en slik aktiv rolle. Politisk hersker det også en utstrakt Sovjet-nostalgi i de tidligere sovjet-republikkene, bortsett fra i de baltiske landene. Både i Armenia og Moldova mener et flertall at det har vært skadelig for dem at Sovjetunionen ble oppløst.

Kirken i Armenia

Armenia er verdens eldste kristne nasjon og den armensk-apostoliske kirken er verdens eldste nasjonalkirke. Omtrent ti prosent av armenerne tilhører den armensk-katolske kirken, som er en av den katolske kirkens særkirker. Under sitt opphold i Armenia var paven gjest hos katolikosen Karekin II. Katolikosen er den armensk-apostoliske kirkens overhode, og holder til i bispesetet Etsjmiadzin i utkanten av Jerevan.

Den armenske kirken betegnes som apostolisk, fordi den ifølge tradisjonen ble etablert av to av Jesu apostler, som

I Georgia oppgir 99 prosent at de tror på Gud, og det samme gjør rundt 95 prosent i Armenia, Moldova, Romania og Bosnia. Målingen bekrefter at tiår preget av ateistisk propaganda og begrenset religionsfrihet langt fra har utryddet kristentroen.

skal ha misjonert i landet: Taddeus og Bartolomeus. Taddeus betraktes som den første biskopen av Armenia fra 43 e.Kr. til sitt martyrium i 66. Armenerne selv er stolte av å være den første nasjonen til å adoptere kristendommen som statsreligion. Det skjedde i året 301 under biskop Gregor Lysbringeren og kong Tridat den tredje.

Det armenske alfabetet ble så utviklet av munken Mesrop Masjtots i 406, og Bibelen ble oversatt til armensk i 434. Museet Matenadaran sentralt i Jerevan er bygget til Masjtots ære, og inneholder gamle og vakre dokumenter og bøker fra det 4. århundre. Armensk ble også innført som liturgisk språk istedenfor syrisk. Det egne skriftspråket skapte en kulturell blomstringstid i Armenia.

Armenernes holocaust

Den store utvandringen av armenere skjedde i stor grad under folkemordet på armenerne under første verdenskrig. Da flyktet minst en halv million armenere fra Tyrkia. De slo seg først ned i nabolandene Syria, Libanon, Israel, Egypt, Irak, Iran og Hellas, men mange flyttet videre til andre verdensdeler, blant annet Canada, USA, Argentina, Frankrike, Tyskland og Australia.

Bakteppet i Tyrkia var dette: De radikale ungtyrkerne hadde kommet til makten ved revolusjon i 1908. I årene som fulgte var landet preget av streiker, uro og oppløsningstendenser – og krig. For de radikale tyrkiske nasjonalistene ble de kristne minoritetene syndebukker, og særlig var armenerne utsatt. Ungtyrkerne så på islam som limet i samfunnsbyggingen.

I 1915 beordret den tyrkiske regjeringen armenerne til å flytte fra sine hjem og dra sørover til noen ørkenområder. Avgjørelsen var ment som en kollektiv straff for kontakten den tyrkiske regjeringen hevdet at armenerne hadde hatt med Russland – på det tidspunktet Tyrkias fiende.

Tvangsforflyttingen ble åsted for store massakrer. Hele byer ble nærmest utslattet. Først ble voksne menn og eldre gutter skilt ut og skutt. Kvinner, barn og eldre menn ble sendt ut på en lang vandring sørover. Her ble mange utsatt for angrep og overgrep. Barn ble bortført. Det er blitt anslått at bare én av fem overlevde marsjen. Totalt døde rundt én million armenere i skyggen av første

verdenskrig, i det som er dagens Tyrkia. Tyrkias ansvar for det som skjedde har vært og er omstridt. Den tyrkiske staten bestrider folkemordet for å skjerme nasjonal identitet og prestisje. Internasjonalt, men også blant stadig flere tyrkere, ansees folkemordet på armenerne som et ubestridt faktum.

Nansens viktige rolle

En stor helt for armenerne i denne sammenhengen var Fridtjof Nansen, og i Jerevan er det et eget museum for ham. Han fikk innført det såkalte Nansenpasset, som var et internasjonalt anerkjent identitetsbevis utstedt av Folkeforbundet til statsløse flyktninger. Mange armenere fikk nyte godt av denne ordningen, og knapt noe folk har æret Nansen som armenerne.

Fra 1925 organiserte han, på oppdrag fra Folkeforbundet, et omfattende hjelpearbeid for de armenske flyktningene. Han skrev artikler og bøker, holdt foredrag og fikk i gang innsamlingsaksjoner. Den hjelpen Nansen på denne måten fikk i stand, reddet svært mange.

En som også er hedret på genocide-museet i Jerevan, er misjonæren Bodil Catharina Biørn (1871-1960) fra Kragereø. Hjembyen har reist en minnestein for henne. Hun viet sitt liv og arbeid til armenernes situasjon, og sørget for at

verden fikk vite om det som skjedde, blant annet ved å ta bilder av elendigheten. Hun var misjonær blant armenerne i de østlige deler av Tyrkia, arbeidet som hjelpearbeider, sykepleier og jordmor og var med og berget atskillige menneskeliv.

Minnestein i Bergen

Her i Bergen har vi et minne om innsatsen Nansen gjorde for armenere. 19. april 2007 avduket Fridtjof Nansens sønnesønn, arkitekt Egil Nansen, en såkalt «khachkar», et armensk kors, som var en gave til Nansens hjemland fra armenerne.

Tyrkia benekter at det foregikk et folkemord; derfor har en markering av skjenselsgjerningene blitt en utenrikspolitisk sak i Norge. Av den grunn takket den gang både Bergen kommune, Hordaland fylkeskommune og Universitetet i Bergen nei til å ta imot monumentet.

Til nå har nasjonalforsamlingene i 24 land erkjent at det som skjedde mot armenerne var et folkemord. Saken ble løst etter initiativ av professor Arnljot Strømme Svendsen ved at Hilmar Reksten Allmenntilleggsfond og Rekstensamlingene på Fjøsanger i samarbeid med Nansen Human Foundation påtok seg oppgaven. ■

PÅ FLUKT: I 1915 beordret den tyrkiske regjeringen armenerne til å flytte fra sine hjem og dra sørover til noen ørkenområder. Bildet viser en mor som gråter over sitt døde barn, bare kort vei igjen til hjelp og trygghet i Aleppo.



Skjold kirke 20 år

På begynnelsen av 1950-tallet var Skjold et sammenhengende jordbruksområde. De fleste gårdene lå på vestsiden av Fanaveien som gikk gjennom området mellom Nesttun og Rådal. Sentralt på Skjold, mellom Fanavegen og Nordåselva, lå brukene 11 og 21 i et småkupert og solrikt område. I Sørhaugen var det bygget enkelte hus. På disse to brukene skulle to store og viktige offentlige bygg komme, Skjold skole og Skjold kirke.

TEKST: Hans Fasmer

FOTO: Skjold menighet/Privat utlån

Skjold kirke er bygget på bruk 11. I 1959 bestod denne gården av 80 mål fulldyrket jord og 15 mål kulturbeite. Gården ble drevet til midten av 1960-tallet. 8. oktober 1953 vedtok Fana herredsstyre å bygge ny barne- og framhaldsskole på bruk 21 og deler av bruk 11.

Man kjøpte ca. 60 dekar av Anfinn Bruu sin eiendom (bruk 21) og ca. 10 dekar av David Skjolds eiendom (bruk 11). Skjold skole ble delvis tatt i bruk høsten 1957, og innviet 14. november 1958. Det meste av nabotomten ble liggende urørt i nærmere 40 år, til Skjold kirke ble vigslet søndag 5. april 1998.

Prestebolig, menighetscenter og barnehage

Det første bygget på kirketomten, nær Fanavegen, var et demonstrasjonshus fra den danske ferdighusprodusenten Hosby Huse. Huset ble nyttet som prestebolig før det ble demontert og oppført på en tomt i Sandslimarka. Nordvest på eiendommen ble det i 1984 oppført prestebolig, tegnet og planlagt av Tor Drange. Menighetssalen ble kalt Davidsalen etter David M. Skjold. Bygget var først i en del år nyttet som menighetscenter, inntil det ble tatt i bruk som prestebolig.

Preste- og menighetskontor holdt også til i menighetscenteret, men flyttet til Lagunen i 1992.

Våningshuset på kirketomten stod i mange år ubrukt og til nedfalls, men ble i 2013 restaurert utvendig. Øvrige bygg på det gamle gårdstunet er fjernet. 21. mars 2006 vedtok Skjold menighetsråd å bygge barnehage sørvest på kirketomten. Akasia Skjold Menighetsbarnehage ble tatt i bruk i 2008, og har 87 plasser fordelt på fire avdelinger.

Skjold blir eget sokn

Det kom omkring 1960 i gang gudstjenester på Skjold skole. Den første tiden ble de holdt i musikk salen på skolen. Denne ble etter hvert for liten, og gymnastikksalen på skolen ble så brukt i over 30 år. Frivillige kirketjenere sørget for at bord, stoler og kirkeutstyr ble tatt frem fra lageret under scenen.

Både kirkekaffe, julemesser og julefester ble holdt i gymsalen helt frem til våren 1998. I årene før kirken ble bygget, ble det holdt friluftsgudstjenester på kirketomten på forsommeren.

Birkeland ble utskilt fra Fana i 1948. Nordås var en del av Birkeland til området ble utskilt i 1968. Skjold ble utskilt som eget sokn fra Nordås prestegjeld i 1982. 1. februar 1997 ble Nordås delt i to selvstendige prestegjeld, Skjold og Søreide.

Et godt grunnarbeid for kirke på Skjold ble gjort av det frivillige menighetsrådet. Fra 1970 til 1982 var det felles menighetsråd for Nordås (Skjold og Søreide). Skjold frivillige menighetsråd tok ansvaret for gudstjenester på Skjold, og fremmet kirkesaken. Som resultat av dette ble Skjold egen menighet i Nordås prestegjeld i 1982.

Roald Skarsten ble første menighetsrådsformann i Skjold menighet. Tre viktige saker kom raskt på sakskartet: kirkesak, prestebolig og eget prestegjeld. Det ble satt ned en teknisk plankomité som skulle samarbeide med kommunen om å få fortgang i byggesaken.

I 1985 startet Skjold menighet sitt eget arbeid for å fremskaffe tegninger til kirke. Halvor Rostrup Gundersen og Roald Skarsten stod sentralt i dette arbeidet.

Skisse til kirke ble utarbeidet av menighetsrådets representanter og Hosby Huse, som anslo at kirken ville koste 6,5 millioner kroner pluss moms. Sentralt i kommunen var det heller liten entusiasme for planene om kirke fra Husby Huse.

Frivillig innsats i mange tiår

Ideen om eget kirkebygg ble først satt frem på et lagsmøte i Skjold Husmorlag høsten 1961. Residerende kapellan i Birkeland menighet, senere sokneprest i Nordås (1971-1976), Eigil Lehmann, tok kontakt med Skjold Husmorlag med forespørsel om det var råd å få medlemmer til å arbeide for en kirke på Skjold. Gjertrud Grøsvik tok oppfordringen om å samle interesserte kvinner i Skjold-området og å planlegge arbeidet.

16. januar 1962 var 13 kvinner samlet til det første møte i det som ble Skjold kirkering. De fleste var innflyttere til Skjold. I ringen ble de enige om å samle inn penger til inventar i kirken som de håpet skulle komme en gang i fremtiden. På det meste var det fem kirkeringer i arbeid. I kirkeringene la kvinnene ned et trofast arbeid i alle år fra 1962 til 1998. I stedet for basar ga de penger på møtene. De siste årene betalte de fast kontingent. Møtene gikk på omgang i hjemmene en gang i måneden, og kapital pluss renter økte jevnt med årene.

Da kirken stod ferdig, så kirkeringen sitt arbeid for avsluttet. Regnskapet viste et overskudd på 1105 kroner, som ble overlevert til sognepresten, som han kunne bruke til arbeid i menigheten. Man fortsatte med én felles kirkering, som fikk inn midler blant annet ved en årlig basar.

Fra helselag til kirkelag

I 1970 ønsket Nordås menighet å få knyttet til seg en menighetssøster, en kristen sykepleier. Avtalen med kommunen gikk ut på at de betalte halvparten av lønnen mens menigheten måtte betale resten. For å få penger til dette ble Nordås helselag startet 20. februar 1970. Tanken var å lage grupper i nærmiljøet i menigheten hvor kvinner kom sammen og samlet inn penger.

Den første gruppen ble dannet i Krohnåsen, deretter kom Skjold, Sæterveien, Smørås, Steinsvik og Rå skole. På det



- 1: Kirken reiser seg
- 2: Biskop Ole D. Hagesæther la ned grunnsteinen til kirken fredag 6. juni 1997.
- 3: Vigslingsgudstjenesten ble holdt palmesøndag 5. april 1998. Fra venstre: Prost Per Barsnes, ordfører Ingmar Ljones (KrF) og biskop Ole D. Hagesæther.
- 4: Kirkekoret øver i menighetssalen
- 5: Gudstjeneste på kirketomten
- 6: Bjørn Moe holder gudstjeneste i interimkirken
- 7: Til gudstjeneste i ny kirke

meste hadde helselaget 70 medlemmer i syv grupper. Første leder var Judith Kolaas. Etter hvert ble det slutt med at menighetene hadde egne sykepleiere, men gruppene var så innarbeidet at helselaget fortsatte å samle inn penger.

I 1985 endret laget navn til Skjold helselag, og 17. februar 1999 ble Skjold helselag omdøpt til Skjold kirkelag. Fra starten til 2009 hadde kirkelaget samlet inn over 700.000 kroner, blant annet til evangelistteppet, gardinene i menighetssalen, en av kirkeklokkene, benkene utenfor, stoler, salmebok, lysgloben og messehagel. Også senere har

kirkelaget bidratt med betydelige midler.

«Vitnesbyrdets kirke»

Grunnsteinen til Skjold kirke ble lagt ned fredag 6. juni 1997 av biskop Ole D. Hagesæther. Skjold skoles musikkorps, Søråshøgda barnekor, Søråshøgda skole og Skjold kirkekor deltok under høytideligheten. Grunnsteinen var et kobberrskrin med tegninger av kirken, skriftlig orientering om bygningen, kort orientering fra byggekomiteen, gjeldende mynt, dagens avis, menighetsbladet, salmebok, Bibel og to silketrykk, ett

der en elev fra hver klasse på Skjold skole hadde satt et håndtrykk på vegne av alle elevene og ett fra Søråshøgda skole der alle elevene hadde satt sitt fingermerke i regnbuens farger og form.

Vigslingsgudstjenesten ble holdt palmesøndag 5. april 1998. Biskop Ole D. Hagesæther vigslet Skjold kirke til «Vitnesbyrdets kirke». Over 800 mennesker var til stede i kirken. Skjold kirkekor, Søråshøgda barnekor, Lovsangkoret og Skjold Skoles Musikkorps deltok i tillegg til prosesjon og tekstlesere. ■

Veien frem til fo

I den nye boken «Fra avlatshandel til folkekirke. Reformasjonen gjennom 500 år» har historieprofessor Eldbjørg Haug samlet en rekke artikler om tiden som ledet opp til reformasjonen, og forholdene både i Norge og Europa like frem til vår tid.

TEKST: Edvin Bratli

Boken gir et godt innblikk i reformasjonshistorien fra middelalderen og frem til i dag. Den gir oss skildringer av det religiøse, politiske og kulturelle livet, og hvordan tro, kultur og samfunn har blitt vevet sammen i menneskenes liv.

Hva har Martin Luther hatt å si for utviklingen i Europa? Hvorfor fikk læren hans fotfeste, og hvordan ble den tatt imot? Noe er påvirket av reformasjonen, mens andre ting skjedde parallelt med utviklingen i samfunnet, og uavhengig av reformasjonen.

Reformasjonen – en katastrofe?

Tidligere professor i historie ved Universitetet i Bergen (UiB), nå professor emerita Eldbjørg Haug innleder boken med å male et tidsbilde av hvordan livet i den katolske kirke artet seg før reformasjonen.

Det handler om geistlige som beriket seg på salg av avlatsbrev, som skulle gi tilgivelse for synder og en snarvei gjennom skjærsilden. Jesu frelsesbudskap var kommet mer i bakgrunnen. Det var dette katolikken Martin Luther ikke kunne akseptere, og som førte til at han slo opp de 95 tesene på kirkedøren i Wittenberg.

Norge hadde vært et katolsk land i omtrent 500 år da Martin Luther sto frem. Nordmenn var ganske fortrolige med den katolske lære og framtidssiktene for landet var positive, selv om vi var kommet under dansk kongestyre.

Øystein Rian, professor i historie ved Universitetet i Oslo, hevder at reformasjonen var en katastrofe i norgeshistorien. Dette begrunner han med at «vi fikk et skifte i religionsformer, i kirkens organisasjon, i de politiske forholdene, i administrative forhold og i det sosiale og kulturelle klimaet da en gammel norsk elite måtte vike for en ny og fremmed elite».

Kirken i Norge var en traust og solid katolsk bondekirke som måtte vike for den lutherske lære, innført med kongemakt fra København.

Kirkekunst og kirkegods

Henrik von Achen, professor i kunsthistorie og direktør for Universitetsmuseet i Bergen, gir oss et innblikk i hva som skjedde med kirkekunsten i alle de rikt utsmykkede kirkene her i landet. Etter reformasjonen ble helgenkulten avviklet, og dermed ble mange altre i kirkene overflødige. Helgenbilder skulle også ut av kirkene. Mye ble brent og kastet, noe ble solgt til andre kirker eller private, og noe har overlevd til i dag.

Fra von Achen får vi historien om alterfrontalet fra Nedstryn, pasjonstavlen fra Volda kirke og messehagelen fra Hjørundfjord, alle tatt vare på i Bergen Museum. Hvor kom de fra og hvordan havnet de i disse kirkene, langt fra Bergen?

Tor Veidling, førstearkivar i Riksarkivet, tar for seg hva som skjedde med kirkegodset; eiendommene som lå under den katolske kirke. Før reformasjonen utgjorde kirkegodset nær halvparten av all jordeiendom i Norge, mens krongodset var mindre. Ved reformasjonen la kongen beslag på det meste av kirkegodset. Hvilke konsekvenser fikk det, for kirken, for folket?

Lutherske prestefruer

Med reformasjonen ble sølibatet opphevet for prestene. På samme måte som prestene hadde hatt en sentral rolle i samfunnet, fikk også prestefruene det. Reformasjonen førte til forkynnelse på folks eget språk, til skolevesen og folkeopplysning, der prestefruene tok aktivt del.

Martin Luthers Katharina von Bora ble en sentral figur. Hun var lærd, og drev med både undervisning og samlet

og brukte mange urter, noe hun hadde lært mens hun jobbet i apoteket til maleren Lucas Cranach.

Anne-Hilde Nagel, også hun tidligere professor i historie ved UiB, og nå professor emerita, gir leseren et bilde av rollen prestefruene spilte i Tyskland i starten på reformasjonen, og om prestefruenes mangslungne virke i norsk kirke- og samfunnsliv. Prestegårdene ble viktige sentra i bygdelivet.

Hva vet vi om kvinnens plass i samfunnet etter reformasjonen? Hvilke endringer måtte de gå gjennom? Hanne Marie Johnsen, førsteamanuensis ved Senter for kvinne- og kjønnsforskning ved UiB, skriver om kvinner som fikk barn utenfor ekteskap, om husbonden som satte barn på tjenestejentene og hvordan de stilte opp for disse. Hva ble akseptert av samfunnet? Hva skjedde når ekteskap eller andre forhold ikke lenger fungerte? Kunne man skilles? Barn var et viktig mål for ekteskapet, og dette påvirket lovgivningen.

Var Luther antisemitt?

En annen spennende artikkel omhandler bibeloversettelser, skrevet av Gunnstein Akselberg, professor i nordisk historie ved UiB, og kjent fra NRK-programmet Lindas språksjov.

Før reformasjonen var de bibelske tekster på latin, og prestene formidlet innholdet. Martin Luther fikk oversatt bibelen til tysk, noe som gjorde det mulig for vanlige folk å lese Guds ord.

Seinere kom bibelen både på dansk, svensk, samisk og til slutt på norsk. Utviklingen av trykkekunsten ga også Martin Luther muligheter for å få trykket tekster, bøker og skrifter om den rette lære.

Det har vært mange diskusjoner om hvilket syn Martin Luther hadde på jødene. I de tidlige skriftene er han positiv til jødene, men han vil gjerne at de skal omvende seg. Dette skjer ikke, og etter noen år med frustrasjon over staheten de viser, fremstår han nærmest som jødehater, og vil ha dem bort fra Tyskland.

Hva skjedde med de katolske prestene? Hvor kom alle de nye protestantiske prestene fra? Ble vi nordmenn protestanter, eller levde vi fortsatt som katolikker etter 1536? Gunnar Winsnes Knutsen, professor i tidlig moderne

Ikkekirken

norsk og europeisk historie ved UiB, gir gode svar på disse spørsmålene.

Pilegrimsvandring før og nå

I 1736 feiret Danmark og Norge 200-årsjubileet for reformasjonen. Men hvilken feiring var det? Christian III var konge, og jubelfesten ble like mye en feiring og markering av eneveldet og kongen.

I kapittelet «Reformasjonsjubileum i eneveldeets tegn» av Thomas E. D. Slettebø, førsteamanuensis i historiedidaktikk ved Universitetet i Tromsø, får vi en innføring i både politikk, kulturhistorie og religionens plass i samfunnet. Presteskapet hadde en viktig rolle i formidlingen.

Boken avsluttes med historien om pilegrimsvandringene. Linjene trekkes fra korstogene til Jerusalem i middelalderen, fra pilegrimsvandring før reformasjonen og til den renessansen

de har fått i vår tid. Lisbeth Mikaelson, professor i religionsvitenskap ved UiB, skriver om praksisen med pilegrimsvandring, en katolsk skikk, som nå ser ut til å blomstre opp i Norge.

Myndighetene etablerer pilegrimsruter, og folk valfarter til Nidarosdomen i Trondheim. I middelalderen dro mange også til Selja og til Røldal. Det arbeides både sentralt og lokalt og ikke minst i miljøet knyttet til Nidarosdomen for utviklingen av pilegrimsvandring i Norge. Verken helgendyrkelse eller pilegrimsreiser er lenger forbeholdt katolikker. ■

Fra avlatshandel til folkekirke. Reformasjonen gjennom 500 år Eldbjørg Haug (redaktør) Spartacus forlag / Scandinavian Academic Press, 2017

Fakta: Eldbjørg Haug

- Eldbjørg Haug (født 1947 i Lillestrøm) leverte hovedoppgaven sin i 1972, og tok doktorgrad ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet i 1996.
- Siden september 2007 og frem til hun gikk av med pensjon i fjor har hun vært professor ved Institutt for arkeologi, historie, kultur- og religionsvitenskap ved Universitetet i Bergen (UiB).
- Hun har tidligere vært ansatt ved Høgskolen i Telemark, Lokalhistorisk institutt, Universitetet i Oslo og i Utenriksdepartementet som diplomat i Tel Aviv, København og Lusaka.
- I sin forskning har hun brukt mye tid på dronning Margrete, kloster- og kirkehistorie, samt Stavangers historie.
- Haug er redaktør for den nye boken, «Fra avlatshandel til folkekirke. Reformasjonen gjennom 500 år», som startet som en ide-myldring for ti år siden, og etter hvert ble til et samarbeid med Reformasjonsbyen Bergen 2017.
- Til tross for sin nye hverdag som professor emerita, har Haug ingen planer om å legge forskergjerningen på hyllen. Hun holder nå på med et nytt prosjekt om Kalmar-unionen, og har fått forskningsplass ved Nasjonalbiblioteket.

AVSKJEDSMARKERING OG BOKLANSERING: Da professor Eldbjørg Haug gikk av med pensjon før jul, ble dette markert med et eget arrangement i Knut Fægri's hus. Her benyttet hun anledningen til å lansere sin nye bok om reformasjonen.
FOTO: JOAKIM DAHL HAALAND



Mellom hvert
menighetsblad...
følg med i

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10
Fax: 55 11 80 11

Hver fredag:
Kunngjøring om
gudstjenester
i Fana Prosti.

E-post:
sylvi@fanaposten.no



Ledig engasjement: Annonse selger

Dette bladet utgis i samarbeid mellom Birkeland, Bønes, Skjold, Slettebakken, Storetveit og Søreide menigheter.

Åtte sider er lokalstoff, de resterende sidene er felles for alle menighetene. Bladene kommer ut fem ganger årlig og opplaget for hvert nummer er vel 30 000 eksemplarer.

Vi søker en dyktig annonse-selger som vil arbeide med provisjonsbasert salg av annonser til fellesdelen.

Ta kontakt med Tove Elin Nygaard, to-eli-n@online.no for ytterligere informasjon

Utdanner fremtidens organister

Orgelklubben Ferdinand ble startet i 2004 av Amund Dahlen, som et svar på manglende rekruttering til kirkemusikeryrket. De siste syv årene har den vært drevet i regi av Den Katolske kirke i Bergen, men i samarbeid med Bergen domkirke menighet.

TEKST: Magne Fonn Hafskor

Klubben består av 25 elever og fire lærere. Elevene engasjeres med jevne mellomrom til å spille i messer, gudstjenester og konserter.

Navnet *Ferdinand* har klubben etter den tyske organisten Ferdinand Vogel, som arbeidet 40 år i Bergen fra midten av 1800-tallet, og startet den første organiserte musikkundervisning med statsstøtte i Norge, Vogels organistskole. Ferdinand Vogels bidrag har hatt stor betydning for musikklivet.

Lærere og elever har nå samlet seg om å utgi dobbel-cden *Colours*

of *St. Paul*, der den første platen inneholder innspillinger gjort av orgelklubbens elever (den yngste er bare åtte år gammel), samt de to tidligere elevene Roystan James (studierer til daglig nanoteknologi på universitetet i Bergen) og Jonas Apeland, som begynte på kandidatstudiet i kirkemusikk på Norges Musikkhøgskole i Oslo høsten 2016.

Den andre platen inneholder innspillinger av lærere og profesjonelle organister: Anders Johnsson (organist i St. Andreas kyrka i Malmö), Mariko Takei Myksvoll (organist i St. Markus kirke), Harald Jakob Holtet (organist i

Bergen & Omegn BEGRAVELSEHJELP POLDEN

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger for pårørende som ønsker å gjøre noe selv



Knut Helge Polden



Espen Polden



Heine Polden



Cathrine Polden Misje

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. SOTRA
2.etg på Shellstasjonen
Sortor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50



Akasia
- verdier for generasjoner



Akasia har lang erfaring med gravstell og våre dyktige gartnere steller i dag vel 8000 graver på 27 gravplasser i Bergen.

Vi tilbyr et stort utvalg av stellavtaler og spesialtilpassede avtaler etter ditt behov.

Om du signerer helårs stellavtale med oss for 2018, tilbyr vi gratis påskeliljer i år. Pris kun kr 1990,- Bestillingsfrist: 20. mars.

Kontakt oss: 55 59 39 00 - gravstell@akasia.no





FARGER OG MANGFOLD: Platetittelen, Colours, er et uttrykk for orgelklubbens mangfold både når det gjelder musikk, utøvere og kulturell bakgrunn. FOTO: ELIAS DAHLEN

Centralkirken i Bergen), Sigurd Melvær Øgaard (domorganist i Bergen), og Amund Dahlen (kantore i St. Paul kirke).

Musikken de spiller er av komponister som Bach, Corelli, Charpentier, Franck, Mendelssohn, Schubert og Sibelius, mens instrumentet som trakteres er Casavant op. 817-orgelet i St. Paul kirke i Bergen. Dette orgelet ble opprinnelig bygget i 1919 til kirken Saint Charles i Quebec, Canada.

Bakgrunnen for at orgelet er flyttet til St. Paul kirke, er at kirken i Quebec ble stengt og menigheten lagt ned. St. Paul er derimot en høyst levende menighet i

Bergen sentrum, med medlemmer fra 120 nasjoner, noe som også gjenspeiles i orgel-skolens elever.

Platetittelen, *Colours of St. Paul*, er derfor et uttrykk for mangfoldet både når det gjelder musikk, utøvere og kulturell bakgrunn. ■

PLATE: Dobbelt-cden «Colours of St. Paul» er utgitt av Cantando Musikkforlag, og inneholder innspillinger gjort både av orgelklubbens elever, lærere og profesjonelle organister.



Påskefest 2018

Kirken i Bergen inviterer store og små til **gudstjenester, konserter og kulturarrangementer** i våre 34 kirker. Velkommen!

Fullstendig Påskefest-program finner du på bergen.kirken.no
facebook.com/paskefest



Tid til tankens bruk



EN STILLE STUND: «Stillheten har en verdi i seg selv» skriver fjellklatrer og friluftsliventusiast Nils Petter Faarlund et sted. Han var inne på noe. ILLUSTRASJONSFOTO: VLADIMIR SHIOSHVILI

Da ungene var små var det travle tilstander; de skulle aktiviseres, for «lediggang er roten til alt ondt». Etter skoletid var det hastige middager, lekser, flere klokkeslett, og evig transport i øst og vest til ørten fritidsaktiviteter: Det ble spilt og turnet og danset og «hestet» over en lav sko, kort sagt; vi jaget våre barn omkring.

TEKST: Thrude Deisz

En dag sukket yngstebarnet tungt og kom med følgende utsagn: *Mamma, jeg er så stresset, jeg har aldri tid til å gjøre ingenting liksom.* Jeg ante ikke en gang at hun visste hva «stress» var. Det

var en vekker. Men historien gjentar seg. Jeg opplever at den lille damen gjør nøyaktig det samme med sine barn. Det er faktisk sånn at en dag «fri» fra aktiviteter er en sann glede.

Hørte i NRK om barn og «meditasjon» dvs. noe de kalte «mindfulness» (mental tilstedeværelse?). Det handlet om forsøk gjort i grunnskolen, der man regelmessig, og under veiledning av terapeuter, ga elevene trening i å ligge på gulvet og bare slappe av og la tankene flyte - og hvordan dette lot til å stimulere arbeids- og konsentrasjonsnivåen resten av skoledagen. Lederen hevdet at om noen år kom denne formen for «mindfulness» til å gå inn i undervisningen på samme måte som fysisk fostring /kroppøving gjør det nå. Man skal jo ta vare på og utvikle hele mennesket.

Læreren fortalte at hun hadde vært bekymret for en av de små elevene som skulle gå alene hjem fra skolen. Da hun ga uttrykk for dette - smilte den lille «eremittgjengeren» tilfreds og svarte at «jeg liker å gå alene, da

kan jeg gå i mine egne tanker». Så må man være seg bevisst at små mennesker også har en åndelig del som skal utvikles og at de også trenger fred. Det er ikke dumt å gi ungene gode vaner de kan ha med på livsveien, så gode frø, som må få tid til å spire og modnes.

Det er nettopp noe vi alle har behov for. Her er så mye som vil fylle tiden vår. Flimmersamfunnet, som det het en gang - er ikke blitt mindre påtrengende. Meditasjon kan være så mye; blant annet å puste rolig, og tømme sinnet for negative tanker. Selv tenker jeg noen ganger på konsert at det jeg opplever nå må være en form for meditasjon; jeg blir rolig og tilfreds og får energi av det.

En misjonær fortalte om en form for meditasjon i India, som hun hevdet var direkte skadelig: du kunne få utlevert et «mantra» (et ord som skal gjentas) som i realiteten var en påkallelse av onde, hedenske guder. Men med Jesus som mantra påkaller vi Den gode. Og så nærmer vi oss bønningen. En stille stund, det er alt man trenger. ■

VI TRENGER FRIVILLIGE.
Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no

KIRKENS SOS

FANA & FYLLINGSDALEN
BEGRAVELSESBYRÅ AS

Et byrå for hele Bergen og omegn

Døgntelefon 55 13 40 04
Vi har lang erfaring og rimeligere priser.

www.ff-begravelsesbyraa.no

DAHLS
begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Hvordan kan kirken **gjøre påsken relevant** for folk igjen?

Påsken gir ti dager fri til å reise bort. Hvor man reiser er ikke så viktig – så lenge man kommer seg langt nok vekk til å ikke høre lyden av kirkeklokker eller en prest som snakker om noe man aldri helt har forstått.



TEKST: Susanne Feste Ingebrigtsen

Påsken er høytiden jeg gleder meg til hvert år. På så mange måter synes jeg den er bedre enn julen – på Vestlandet i hvert fall. Lysere tider, bedre vær, skiføre, nærmere sommerferie – for ikke å snakke om det som faktisk er sentrum i påsken – Guds forsoning med alle mennesker gjennom Jesu død og oppstandelse.

Det å feire, år på år, at dødens makt over mennesket og skaperverket er overvunnet, gir en dypere forståelse og får større betydning for meg desto eldre jeg blir. Nærmest som om noe så altavgjørende ikke evnes å fatte før man er halvveis i livet og vel så det. En forutsetning er også at man ønsker å fortsette og grave i påskens budskap og mysterium. En annen forutsetning er at man tror budskapet er av eksistensiell betydning.

Kanskje det er her utfordringen til påsken, for majoriteten av befolkningen i vårt langstrakte land, ligger? Påskens budskap er for vanskelig å fatte, så folk faller av lasset og drar den eksistensielle betydningen med seg? Det er én påstand. En annen er at det kapitalistiske, sekulære samfunnet for lengst har overtatt definisjonsmakten for hva som er et godt liv – og der passer ikke kirkens lære om synd og forsoning inn.

Påskens budskap er ikke noe som gjelder folk flest lenger. På samme måte som julen har den blitt nedgradert til noe rent materialistisk; «hva fikk du til jul og hvor skal du i påsken?». Hvordan har kirkens viktigste høytider blitt arenaer for økonomisk og sosialt press?

Hver kristen høytid – måtte det være jul, påske, Kristi himmelfartsdag eller pinse – går de fleste medieshus ut i gaten og spør forbipasserende



folk om de vet hva som skjedde på skjærtorsdag, eller hvorfor vi feirer pinse. De fleste unnskylder seg eller ler, og avslører at de ikke har peiling, men det er kanskje ikke så farlig, for det har sikkert ingen andre heller.

I 2014 foretok InFact for VG en større og grundigere undersøkelse der over tusen nordmenn svarte på spørsmål om påsken. Nesten en tredjedel visste ikke hva som skjedde skjærtorsdag. En fjerdedel visste ikke hva som skjedde langfredag. VG brukte undersøkelsen

Hvordan har kirkens viktigste høytider blitt arenaer for økonomisk og sosialt press?

PÅSKENS BUDSKAP: «Det å feire, år på år, at dødens makt over mennesket og skaperverket er overvunnet, gir en dypere forståelse og får større betydning for meg desto eldre jeg blir» skriver Susanne Feste Ingebrigtsen. FOTO: CÉDÉS

i en sak med overskriften «Hvem kan redde påsken?». Det får meg til å spørre om kirken gjør en god nok jobb i å formidle påskens budskap slik at folk faktisk forstår det? Kirken er den aktøren som burde redde påsken – det er tross alt kirkens viktigste budskap.

Per Arne Dahl hevder i en kommentar i Vårt Land fra 2015 at det i kirken er stille rundt Jesus. Få eller ingen provoseres eller begeistres av ham. Mennesker forteller at de har sans for kirkerommet, kirkegårdene og kirkens ritualer, men er mindre opptatt av Jesus som forbilde, og enda mindre engasjert av ham som verdens frelser.

Kanskje er det kirken som må møte folk på deres egne premisser og gjøre påsken relevant igjen. Kanskje er det folk som må begynne å gå i kirken for å lære mer om den kristne tro. Selv vil jeg påstå at førstnevnte er den mest realistiske veien å gå. Enkel er den derimot ikke. Hvordan møte noen med påskens budskap på en lettfattelig og relevant måte, uten å unnlate å snakke om synden og lovens realitet?

Jesus var et uhyre spennende og bemerkelsesverdig menneske. Kanskje nøkkelen ligger i å gjenoppdage Jesus på nytt for dagens samfunn? I kristologien sies det at det eneste vi kan vite om Gud er det som er åpenbart gjennom Jesus Kristus. Jesus er fremdeles den mest relevante i den kristne tro. Den årlige påskefeiringen gir kirker over hele landet en fantastisk mulighet til å proklamere dette – grip den. ■

Livreddende vann

Rent vann, solide doer og god hygiene til flyktninger er stikkordene når årets konfirmanter samler inn penger til Kirkens Nødhjelps fasteaksjon, som i år holdes i tidsrommet 18.-20. mars.

TEKST OG FOTO: Kirkens Nødhjelp

Fjorårets bidrag var til stor hjelp for flyktninger fra Boko Haram og Kongo.

– Da vi var på flukt hadde vi ikke noe vann. Vi klarte til slutt å finne noe vann, men det var skittent, forteller Kany.

Hun pleide å ha et helt normalt tenåringsliv hjemme i Kongo. Gikk på skolen, hadde et trygt liv med familien og sang i kor i den lokale kirken. Nå bor hun og familien i et telt i en flyktningleir. De er noen av over seks millioner kongolesere som i dag er på flukt.

På flukt uten mat og vann

Kany og familien flyktet fra en krig som blusset opp i Kasai, der de bodde, og familien måtte legge ut på en flukt som har satt spor i 14-åringen.

– Vi våknet av at det var skyting i byen, og vi la på sprang med en gang. Vi rakk ikke å ta med oss noe. Vi var på flukt i flere dager, og måtte gå langt uten verken mat eller drikke, sier Kany, som savner vennene og hjemmet sitt i Kongo.



RENT VANN: Nå har Kany tilgang til rent vann bare ett minutt fra teltet hvor hun bor, takket være norske givere.

kan gjøre på grunn av støtten fra norske givere som tidligere har gitt penger gjennom Fasteaksjonen.

– Pengene vi får inn gjennom Fasteaksjonen gir oss en økonomisk muskel som gjør det mulig for oss å reagere raskt når en krise oppstår, slik vi gjorde i Angola da flyktninger kom over grensen fra Kongo. Da kunne vi komme fort i gang med midlene fra våre norske givere, mens vi ventet på mer støtte fra andre givere, slik som FN. Støtten fra det norske folk gjør at vi kan

Heldigvis kom hun og familien seg trygt over til nabolandet Angola, der de nå har slått seg ned i påvente av at krigen hjemme skal ta slutt. Nå har Kany tilgang til rent vann bare ett minutt fra teltet hvor hun bor.

Når det haster å hjelpe

Det er Kirkens Nødhjelp som leverer vann, toaletter, hygieneartikler og tømmer søppel i leiren der Kany bor. Det er et arbeid som organisasjonen

handle raskt og redde flere liv, sier generalsekretær i Kirkens Nødhjelp, Anne-Marie Helland.

Aksjonen arrangeres i år for 51. gang, og frivillige over hele landet samler inn penger ved å gå med bøsser eller arrangere ulike tilstelninger. Pengene går til Kirkens Nødhjelps arbeid over hele verden. ■

Mer informasjon:
fasteaksjonen.no

Advokatfirmaet Vegard Austgulen AS

- Arv/gaver • Familie • Ektepakter
- Samliv • Kontrakter • Kjøp/salg

15 prosent rabatt til nye klienter fra søndre bydel, der jeg vokste opp! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen
Telefon: 55 70 63 64 - 924 59 483
E-post: vegard.austgulen@advokathus1.no

www.byadvokaten.net



Abbedissen
begravelsesbyrå as



Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

www.abbedissen.no

Hvem-hva-hvor i Storetveit menighet

Storetveit kirke

Kirkeveien 27, 5072 Bergen
telefon 55 30 81 11
storetveit.menighet.bergen
@kirken.no
Kontortid: Tirsdag, onsdag,
torsdag kl. 10-14

Sogneprest

Bjarte Holme

telefon 55 30 81 12
mobil 979 59 143
bh838@kirken.no

Sogneprest

Gunn Kongsvik

telefon 55 30 81 03
gk936@kirken.no

Kapellan

Gunn Frøydis Unneland

telefon 55 30 81 06
gu858@kirken.no

Diakon

Åshild Høllesli Frantzen

telefon 55 30 81 05
af847@kirken.no

Organist

Jostein Aarvik

telefon 957 55 362
af847@kirken.no

Menighetskonsulent

Inger Kilen

telefon 55 30 81 11
ik735@kirken.no
Kontortid: tirsdag - torsdag 10-14

Kateket

Bodil Dyrøy Bredholt

telefon 55 30 81 18
bb522@kirken.no

Frivillighetskoordinator

Kari Bakke

telefon 55 30 81 15
kb322@kirken.no

Kirketjener Inger Kilen

telefon 55 30 81 11
ik735@kirken.no

Diakoniutvalget

telefon 55 30 81 05
Bankgiro 1644 31 40704

Storetveit menighetsråd

Per Kristian Erdal

telefon 958 90 419
pkerdal@gmail.com

Klubben

Tiril Konstanse Dahl

telefon 482 67 999
tiril.konstanse.dahl@gmail.com

Bibelgruppetjenesten

Sosialt samvær og samtale om tro.
Kontakt: Bjarte Holme ... 55 30 81 12

Kontaktklubben

Møtes hver 2. tors i men. huset.
telefon 55 30 81 05

1. Fjøsanger NSF

Njål Farestveit
telefon 55 10 51 13 - 997 15 116

Aktiv fritid for pensjonister

Annenhver tirsdag kl. 11.30-13.30
telefon 55 30 81 05

Kjøring

Guri Westfal-Larsen 995 66 017

Babysang hver torsdag fra kl 10.30

Kontaktperson Kari Bakke
telefon 55 30 81 15
kb322@kirken.no

Knøttesang (1-4 år)

hver tirsdag kl 17.30-18.30
Kontakt: Kari Bakke
telefon 55 30 81 15
kb322@kirken.no

Besøktjeneste

For den som ønsker besøk eller
å bli besøkt. Sorggruppe ved
skilsmisse/ dødsfall.
telefon 55 30 81 05

Givertjenesten:

Ny bankgirokonto: 1644 31 40704

Bestilling av dåp, vielser, gravferd:

Kontakt kirketorget
telefon 55 59 32 10
kirketorget@bergen.kirken.no

Vi takker og ber

Uke 12: Vi takker for at du vil rettferdighet og fred. Vi ber om rettferdighet og fred i verden. Vi ber for Kirkens Nødhjelps fasteaksjon og for hva den minner om – den nødlidende verden. Vi ber for Nyenga i Uganda, og for alle som arbeider til beste for dem som bor der. Vi ber om at vi i Storetveit menighet blir med og bidrar til det.

Uke 13: Vi takker for påsken og for at vi kan feire den i åpenhet og frihet. Vi ber for påsken, for alle gudstjenester, og for alle som er på påsketur. Vi ber for Klubben sine påsketurer.

Uke 14: Vi takker for babysang og for småbarnstreff, og for lederne og medlemmene der. Vi ber for vår menighet, for de ansatte og de frivillige medarbeiderne. Vi ber for babysang og småbarnstreff, for ledere og deltakere.

Uke 15: Vi takker for barnehagene, for skolene og for de ansatte der, og for arbeidet de gjør. Vi ber for barnehager,

for skolene, for lærere og andre ansatte.

Uke 16: Vi takker for at vi får bo i Norge med den trygghet og de sosiale goder vi har. Hjelp oss til ikke å glemme dem som lider i vårt land og ute i verden. Vi ber om rettferdighet og fred i verden.

Uke 17: Vi takker for konfirmanter og for deres hjem og familie. Vi ber for konfirmantene, for konfirmasjons-gudstjenester og for konfirmasjonsfestene i familiene.

Uke 18: Vi takker for arbeid, og for alle som arbeider for gode og rettferdige arbeidsvilkår og rettigheter. Vi ber for alle arbeidsløse og for dem som opplever sin arbeidsplass truet. Vi ber for alle som savner gode og rettferdige arbeidsvilkår og er uten rettigheter.

Uke 19: Vi takker for diakonen vår, og for det diakonale arbeidet som diakoniutvalget driver. Vi ber for diakon og det diakonale arbeidet. Lær oss alle å se hverandre og hjelpe og støtte

hverandre. Vi ber spesielt for syke, sørgende og ensomme i alle aldre.

Uke 20: Vi takker for grunnloven vår og for beskyttelsen den har vært for grunnleggende og samfunnsbyggende verdier. Vi ber for kommunen, for samfunn og for fellesskap. Vi ber for arbeidstakere og arbeidsledere.

Uke 21: Vi takker for våren og lysere dager. Vi takker for speiderne og deres arbeid. Vi ber for utflukter og turer som foretas i de forskjellige gruppene. Vi ber også for alt planleggingsarbeid for høstens aktiviteter.

Uke 22: Vi takker for vår kirke, og kirkens valgte råd og utvalg. Vi ber om at kirken må være et sted der mennesker finner fellesskap med Gud og hverandre. Vi ber om at våre menigheter er med å bygge gode fellesskap i nærmiljøet.

Uke 24: Vi takker for våre ungdommer, familier og naboer. Vi ber om godt naboskap. Vi ber også for dem som stifter familie og for alle brudepar.



WESTFAL-LARSEN & Co. A/S
SHIPOWNERS

Gravferdshjelpen



Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging ved
begravelse og bisettelse.

Døgnvakt 55 27 28 29
www.gravferdshjelpen.no
Hagerupsvei 32X • 5093 Bergen

Aktiv Fritid og Hyggetreff for pensjonister

Aktiv Fritid samles i Storetveit menighetshus annenhver tirsdag kl. 11.30 – 13.30 i oddetallsuker.

Vi tar opp aktuelle ting i tiden, leser dikt og samtaler. Vi spiser medbrakt lunsj, får servert kaffe og te, og har felles program fram til kl. 13.30. Alle er velkommen til hyggelig fellesskap! ●



GÅRDEN SENTER
Storetveitveien 81
Tlf: 55 28 01 00

www.bergersenflis.no

BERGERSEN FLIS



TINE Meieriet Vest

REMA 1000

bare lave priser

WERGELAND

Fageråsveien 2 - tlf. 55 36 01 25



Haveland Markise AS
MARKISER • PERSIENNER • INTERIØR
ALT I SOLAVSKJERMING

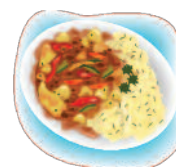
www.havelandmarkise.no

Tlf **55 59 08 19**



BARA
EIENDOM

Har du lyst til å gjøre en innsats i menigheten?



Vi har mange enkle oppgaver for deg som har lyst.

Du kan være kirkevert der du er med på å forberede kirkekaffe om søndagene. Eller du kan være med å lage i stand kveldsmat om onsdagene etter åpen kirke. Du kan også bidra ved å være besøksvenn. Eller kanskje er du er

flink til noe som kan komme til nytte her i Storetveit?

Nøt ikke med å ta kontakt med frivillighetskoordinator Kari Bakke: kb322@kirken.no - 55 30 81 15. ●

Menighetens årsmøte 21. mars kl. 20.00



Vi minner om menighetens årsmøte onsdag 21. mars kl. 20 i Storetveit menighetshus.

Det blir fremlegging av menighetens årsmelding og den økonomiske status for menigheten mm.

Alle som ønsker kan i forkant av års-

møtet bli med på Kveldstoner i åpen kirke fra kl. 19 og fastegudstjenesten fra kl. 19.30. Vel møtt! ●

Storetveit menighetsråd

Bjorgvin
BEGRAVELSESBYRÅ

Døgnvakt 55 20 23 00

www.bjorgvin-b.no

Seremoni etter pårørendes ønsker, med omtanke og verdighet.



ODFJELL

N-5826 Bergen

mester hagen Hageland

Juvik / Askøy
5300 Kleppeste
Tlf 56152929
askoy@mesterhagen.no

Fantoft Hagesenter
5072 Bergen
Tlf. 55918030
fantoft@mesterhagen.no

GRØNNESTØLSTUNET - festlokale til leie!

- God plass til 40 personer • Dekketøy til kaffe, smørbrød og middag
- Tilgjengelig for rullestol • God parkering • Nytt kjøkken

Bestillinger: 459 54 208 • hkremner@online.no

ELEKTRIKEREN PÅ MINDE

Data Elektriske

REGISTRERT EL-INSTALLATØR - ANNO 1957

Storetveitveien 20 - 5067 Bergen - Tlf. 55 36 14 30 - Fax 55 36 14 35 - Vakttilf. 916 61 430

LEVERANSER MED **STØRST MULIG** NYTTEVERDI



Hyggetreff om Mercy Ships

Mercy Ships er en global kristen hjelpeorganisasjon grunnlagt i 1978 av Don Stephens og hans kone Deyon.

Under hyggetreffet på menighetshuset 24. april kl. 1130 får du vite mer om denne organisasjonen som har hovedkontor i Garden Valley, Texas og avdelinger i 15 land.

Mercy Ships bruker sykehuskip for å gi gratis helsehjelp og samfunnsutbygging til fattige og trengende i u-land.

På hyggetreffet forteller anestesisykepleier Tone Lauvås om sine opplevelser med å ha arbeidet på båtene.

Vi tar med oss et sitat av Nelson Mandela om arbeidet: «Jeg har hatt gleden av å høre om en uvanlig gruppe mennesker fra hele verden som viser unik medfølelse i sin tjeneste for menn-

eskeheten. Disse mennesker setter en spesiell standard. De betaler for å arbeide, stikk i strid med normen. Med støtte fra andre reiser de hjemmefra for å tjene ekstremt fattige mennesker i Afrika». ●

Hjertelig velkommen
Hyggetreffkomiteén

Konsserter i Storetveit kirke

**Skjærtorsdag, 29. mars
kl 17.30: «Musikalsk skjærtorsdagsmeditasjon»**

Belinda Lerøy (bildet) - sang, Jostein Aarvik - orgel. Et musikkprogram med sanger av bl.a G.F. Händel, norske folketoner og nyere kirke-musikk som innledning til menighetens nattverd-gudstjeneste kl 18.15.
Gratis adgang – kollekt ved utgangen



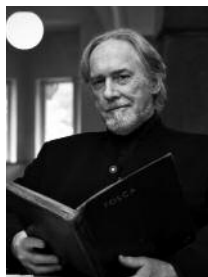
Aarvik står for musikken. Kvelden avsluttes med at det inviteres til kveldsmåltid i menighetshuset. (Arrangementet tar sommerferie etter 20. juni. Siste kveldsmåltid før sommeren blir 30. mai. OBS: ikke «Kveldstoner» 28. mars.



Barbro Husdal og Carsten Dyngeland.



Helge Haukås.



Jan Erik Endresen.

**Søndag 13. mai kl 18.00:
«Himmelfarten»**

Konsert med Ormar Maidre Aarvik (bildet) – fiolin og Jostein Aarvik – orgel.

På programmet står bl.a Olivier Messiaens «Himmelfarten» (1935) og Ralph Vaughan-Williams «The Lark Ascending» (1914). Opplesing ved sokneprest Bjarte Holme.
Gratis adgang – kollekt ved utgangen

Konsertene arrangeres av Storetveit menighet med støtte fra Bergen kommune.

«Kveldstoner i en åpen kirke»

Hver onsdag kveld åpnes Storetveit kirke for en stemningsfull stund med sang og musikk, tid for ettertanke og mulighet for lystenning. Barbro Husdal, Carsten Dyngeland og Jostein

«Kveldstoner i en åpen kirke» arrangeres av Storetveit menighet med støtte fra Bergen kommune.

Ny vokalgruppe i Storetveit

Kantor Jostein Aarvik ønsker å danne en vokalgruppe eller et kammerkor på mellom 8 og 12 sangere knyttet til Storetveit kirke og sang- og musikklivet i menigheten. Planen er å ha øving annenhver uke. Koret kan synges ved høymesser i kirken, delta på konsserter i menighetens regi og i byen ellers. For de som måtte ønske å bli med vil det være en fordel med litt korerfaring fra før samt grunnleggende notekunnskap.

Velkommen til å få mer informasjon og til et bli-kjent-treff onsdag 4. april kl 20.00 i Storetveit kirke! Ta gjerne kontakt med Jostein Aarvik på ja225@kirken.no eller tlf 957 55 362 for nærmere opplysninger.

**Påskedag, 1. april kl 18.00:
«Jubelkonsert»**

Konsert med Helge Haukås - trompet, Jan Erik Endresen - baryton og Jostein Aarvik - orgel. Sanger og arier av G. Fr. Händel, A. Dvorak, G. Verdi m.fl., musikk for trompet og orgel av H. Purcell m.fl., bl.a P.Santuccis festlige variasjoner over «Eurovisjons-vignetten» (M.A. Charpentiers «Te Deum Laudamus») *Billetter kr 100,- ved inngangen - gratis for barn*

Menighetskalender

Dåp

Alva Sætersdal-Walle
Maiken Laskemoen Skarsvåg
Kari Eriksen
Anna Kahrs Jæger
Linnea Isabell Mehl
Magnus Jenssen-Thue
Ferdinand Sjo-Esketrand
Klara Brandser Alvsåker
Wilhelm Walle Mørkve
Inga Yige Wang
Mari Ella Dankel
Othelia Michelsen
Iben Tveit-Winther
Emil Ingebrigtsen

Vielser

Erle Kristvik og Pål-
Christian Salvesen Njølstad

Begravelser

Olga Birkeland
Asbjørn Edmond
Johannessen
Cato Grenar

Gudstjenester, Storetveit

**18. mars kl. 11.00,
Maria budskapsdag:**
Høymesse. Nattverd. Offer til
menighetsarbeidet. Holme.

21. mars kl. 19.30:
Fastegudstjeneste. Nattverd.
Holme.

**25. mars kl. 11.00,
Palmesøndag:**
Høymesse. Dåp. Nattverd.
Offer til Kirkens SOS i Bjørg-
vin. Unneland.

**29. mars kl 18.15,
Skjærtorsdag:**
Skjærtorsdagsgudstjeneste.

Nattverd. Offer til menighets-
arbeidet. Holme.

**30. mars kl. 11.00,
Langfredag:**
Pasjonsgudstjeneste. Offer
menighetsarbeidet. Holme.

1. april kl. 11.00, påskedag:
Høytidsgudstjeneste. Dåp.
Nattverd. Offer til Kirkens
bymisjon i Bergen. Holme.

**2. april kl. 19.30,
2. påskedag:**
Prostigudstjeneste i Slette-
bakken. Hovlands «Opp-
standelsesmesse». Nattverd.

**8. april kl. 19.00,
2. søndag i påsketiden:**
Temagudstjeneste: Håp. Natt-
verd. Offer til diakoniarbeidet
i Storetveit. Holme.

**15. april kl. 11.00,
3. søndag i påsketiden:**
Høymesse. Dåp, nattverd. Off-
er til menighetsarb. Kongsvik.

**22. april kl. 11.00,
4. søndag i påsketiden:**
Familiegudstjeneste. Dåp.
Barnas påskedag. Oppstand-
elsesfest. Offer til menighet-
ens trosopplæring. Holme.

**29. april kl. 11.00,
5. søndag i påsketiden:**
Høymesse. Dåp. Nattverd.
Offer til IKO. Unneland.

**5. mai kl. 11.00 og 13.00,
lørdag etter 5. søndag i
påsketiden:**
Konfirmasjonsgudstjenester.
Offer til ungdomsarbeidet i
menigheten. Bredholt og
Holme.

**6. mai, 6. søndag i påske-
tiden, kl. 11.00:**
Konfirmasjonsgudstjeneste.

Offer til ungdomsarb. i menig-
heten. Bredholt og Holme.

**10. mai, Kristi himmel-
fartsdag kl. 11.00:**
Høymesse. Dåp, nattverd.
Offer til menighetsarb. Holme.

**13. mai, søndag før
pinse kl. 11.00:**
Høymesse. Nattverd. Offer til
Amathea. Gunn Kongsvik.

20. mai, pinsedag:
09.00: Morgensang i Fantoft
stavkirke. Holme.
11.00: Høytidsgudstjeneste.
Dåp, nattv. Offer: Mercy ships.
Holme.

**27. mai kl. 11.00,
Treenighetssøndag:**
Høymesse. Dåp. Nattverd.
Offer til menighetsarbeidet.
Unneland.

**3. juni kl. 11.00, 2. søndag i
treenighetstiden kl.11.00:**
Familiegudstjeneste. Dåp.
Offer til menighetens trosopp-
læring. Holme.

**10. juni kl. 11.00, 3. søndag i
treenighetstiden:**
Høymesse. Nattverd. Offer til
menighetsarbeidet. Holme.

**17. juni kl. 11.00: 4. søndag i
treenighetstiden:**
Høymesse. Dåp, nattverd. Offer
til Kontaktklubben. Kongsvik.

Konsserter, Storetveit kirke

Kveldstoner i Åpen kirke
hver onsdag kl. 19.00. Etter-
på kveldstonene er alle som
har anledning, velkommen
til kveldsmat i menighets-
huset.

Gudstjenester, Bønes

18. mars kl. 11.00:
Høymesse. Dåp, nattverd.

29. mars kl. 20.00:
Høymesse. Nattverd.

30. mars kl. 11.00:
Pasjonsgudstjeneste

1. april kl. 11.00:
Høymesse. Dåp, nattverd.

8. april kl. 11.00:
Familiegudstjeneste. Dåp.

15. april kl. 11.00:
Høymesse. Nattverd,

22. april kl. 11.00:
Jazzgudstjeneste/Ung messe.

29. april kl. 11.00:
Høymesse. Dåp, nattverd,
kirkekaffe. Holme.

6. mai kl. 11.00
Familiegudstjeneste. Dåp.

12. mai kl. 10, 12 og 14:
Konfirmasjonsgudstjeneste.

13. mai kl. 11.00:
Konfirmasjonsgudstjeneste.

20. mai kl. 11.00:
Høytidsgudstj. Dåp, nattverd.

27. mai kl. 11.00:
Familiegudstjeneste. Nattverd.

3. juni kl. 11.00:
Høymesse. Dåp, nattverd.

10. juni kl. 11.00:
Høymesse. Nattverd.

17. juni kl. 11.00:
Familiegudstjeneste. Dåp,
nattverd.

Sommertur i juni

Sted vet vi ikke ennå, men vi vet det blir
busstur, middag, kaffe og godt fellesskap.
Avreise fra Bønes kirke kl. 09.00, fra
Storetveit kirke kl. 09.30. Vi vil være
tilbake innen kl. 16.00.

Turen vil koste ca 500,-. Vi håper så mange
som mulig vil være med på tur! Meld på til
Åshild Frantzen 55 30 81 05 -
af847@kirken.no eller Agnethe Mohn
948 59 503. Frist: 22. mai.



**5. juni reiser vi i Storetveit og Bønes
menigheter på sommertur.**



Følg oss på
Facebook

**Storetveit menighet er på Facebook! Søk oss
opp og bli en «liker». Skriv «Storetveit menighet» i
søkefeltet og få informasjon fra din menighet!**